

ПОРТРЕТ

Маја Цартовска

...девојката што сака да ги нацрта, што се обидува да ги долови на платно чекори и движењата...

Луѓе, врвлица, улици... Згради-високи и ниски, стаклени излози, сообраќај и светла... Многу светла (улични или од фаровите). Луѓето итаат, имаат работа. Никој нема време да ја погледне девојката што сака да ги нацрта, што се обидува да ги долови на платното нивните чекори и движења, нивното итање. Секој со својата цел и мисла минуваат немо покрај неа, а таа немо ги следи. Се обидува да ги овековечи како сведоци на едно време, еден простор, еден град. Во случајов, тоа е нејзиниот град - Скопје. Но, луѓе во урбан простор има насекаде. Девојката тивко, со својата руса коса и љубопитните, благи очи упорно ги следи: Нив, Нас, Тебе,

Мене... Им го фаќа движењето, го анализира. Секој човек не се разликува само според изгледот и матичниот број. Тој се движи поинаку од другите...

...Девојката и понатаму е на нашите улици, со блокчето в рака и скицира. Сака на платното да прикаже како перципираната и доживеаната реалност е секогаш различна и поинаква за секоја посебна единка.

Понекогаш работите ги земаме здраво за готово, без да размислуваме. Затоа што, сепак, сите сме дел од овој урбан простор, популарно наречен цивилизација. И немаме време да размислиме - премногу сме оптоварени со сообраќај, турканици, прегласни децибели...

Горенапишаното е осврт врз делото на една млада девојка. Се вика Маја Цартовска. Родена е во 1976 и има 24 години. Пријатна е за разговор, тивка, висока и слабичка. Дипломираше на ФЛУ, отсек - сликарство, во класата на Симон Шемов, октомври, 1999, во изложбениот простор на ДЛУМ. По неполн месец станува и редовен член на ДЛУМ. Покрај сликарството на платно (со маслени и со акрилик бои), ја интересира и компјутерската анимација. Се разбира, на истата тема, само сега луѓето од сликите таа ги придвижува и им ги оживува движењата. Повторно ја оживува реалноста видена низ нејзините очи. Со компјутерска анимација учествува и во последниот број на ZAYAC. Нејзиното сликарство тематски се совпаѓа со сликарството на Родољуб Анастасов, но пристапот кон урбаниот простор им е различен. Додека Маја се обидува, барем делумно, да им ги долови лицата, Анастасов ги прикажува како црни силуети, секаде исти и деперсонофицирани.

Нада ПЕШЕВА

1293. 13. 2000